

Den nye formannen har ordet

Det er med spenning jeg overtar roret i Netanyaforeningen etter Arne Karlsen. Jeg vil nok aldri kunne kopiere det Arne har gjort for foreningen, men jeg vil prøve å bidra etter beste evne.

Sigve Bø

Stavanger er min fødeby og jeg kjenner noe til det meste som skjer her. Netanya møtte jeg første gang i 1994. Det var varmt, sola stod høyt på en blå himmel og det var godt å få legge seg på stranden i et vann som var varmere enn den sjøtemperaturen jeg var vant med, men likevel kjølig nok til å hjelpe for solvarmen. Brennmaneter har jeg aldri likt, men de som er i Netanya var ikke bare til svie, de brant skikkelig. Det er vel kanskje det eneste negative jeg har opplevd av byen. Jeg har ikke vært der i de tunge øyeblikkene, da smerte og død er forvoldt blant byens innbyggere. Men det har hendt jeg har gått forbi de avstengte husene etter at noen har skutt i rommet eller at de har lyktes med å sprengte en bombe. Stemningen i byen var ikke særlig god for ti år siden. Folk var redde for Saddam Husseins leiemordere og de var redde for en kommende krig. En storebror på andre siden av Atlanteren hjalp dem med å inn ta livet igjen. Men det gjorde sannelig også Netanyaforeningens trofaste formann og et ny-giftet brudepar fra Randaberg og Sandnes.

Brudeparet, Sunniva Susanna Bø og Ronnie Ulland hadde valgt å gifte seg med jødisk vielse og jødisk fest. Et messiansk pastorpar i Ariel hadde tilpasset vielsen. Over 200 gjester hadde tatt imot invitasjonen og blitt med til fest i Israel. Det var sommeren 2004. Israel var på tå hev. Folket i Netanya hadde ikke samlet seg på Frihetsplassen til skikkelig fest på flere år på grunn av intifadaen. Bryllupsfesten var på hotellet Eshel Hashomron i Ariel. Men uken etterpå kom hele bryllupsfolket til Netanya for å være der en ukes tid. Arne hadde luftet sine tanker om en byfest for brudefølget når det ankom byen. Vi hadde hørt rykter om at der ville bli fest også i Netanya. Men alt ble avlyst, det var for utrygt å samle så mye folk.

Fem dager etter avlysningen kom der kontramelding. Festen fra Netanya by, for å hedre brudeparet fra Stavangers omegn, ville bli avholdt i kveld, vi måtte alle møte opp klokken 20:00.

Jeg kom ruslende opp fra stranden utpå ettermiddagen og møter politisperringer ved toppen av trappa. Jeg kikker lenger inn over byen og ser at der er politisperringer i hver gate som kommer inn til Frihetsplassen i enden av Teodor Herzl gaten. Byens åpne plass er helt sperret av. Her er tryggheten satt i høysetet. For sikkerhets skyld er flere ambulanser også å se. Flere hundre stoler var utsatt. Et par hundre av dem var reservert for oss.

Byen hadde slått to fluer i en smekk. Først var det et fantastisk folkloreshow for oss og for byens befolkning. Da showet begynte var alle stolene okkuperte og en del mennesker stod omkring oss. Da dette showet nærmet seg slutten satt vi på stolene som om disse var plassert midt inne i en maurtue av mennesker. Folk kom til fra alle kanter inn mot den åpne plassen med den oppsatte scenen. Noen sa 10tusen, andre mente 20tusen. Det vi da ikke visste var at den mest populære popgruppen i landet skulle ha konsert etter at folkloreshowet var over. Første avdeling var best, selv om de aller fleste var kommet for å få med seg siste del.

Stemningen i byen steg noen hakk etter den kvelden. Igjen hadde innbyggeren i

Netanya kunnet ta seg ut for å oppleve en kulturfest i byen. Det hadde ikke skjedd på flere år før denne kvelden. Noen av oss glemmer den aldri. Netanya by ga oss den kvelden et minne for livet.

Men alle andre kvelder i Netanya har også vært kjekke. Særlig liker jeg å være i byen når Sabbaten er over og folk kommer ut for å møte sine venner og å slå av en drøs på alle benkene i sentrum. Jeg har hatt noen interessante samtaler med mennesker på disse benkene. Bestemødre og bestefedre fra Russland, Jemen, Algerie, Storbritannia m.fl. Ennå er der minner fra tunge tider under andre verdenskrig å høre. Også finnes der historier fra alle dem som har gjort sin aliya fra Russland i nittennitti årene, hvis de da kan snakke engelsk. Der er alltid noen som kan litt. Netanya by har en atmosfære. Der er fred og hygge i byen. Der er stoler og bord for hver en som er tørst eller sulten. Der er blomster og dufter som oppmuntrer enhver sinn, og noen meter nedenfor byens liv ruller bølgene inn og ut på sanden fra den ene morgenen til den neste. Mellom bølgene og byen finnes parkene og promenaden. For atten år siden var det parkeringsplasser og utbrukte hus. I dag strekker promenaden seg nordover til jeg er trett i beina.

Kjenner jeg folket i Stavanger og omegn rett, ville nok flere hatt stor glede av å kunne stresse ned en uke eller to i Netanya når anledningen byr seg.

Et viktig måltid på Solastranden

Historien kan sannsynligvis berette om mange viktige måltid gjennom tidene. De aller fleste av dem har sikkert hatt en satt agenda innen folket satte seg til bords. Det viktige måltidet i Netanyaforeningens historie hadde ingen utsikter til noen dramatisk handlings plan for å nå et ambisiøst mål.

Sigve Bø

Foreningen hadde fått en telefon fra IKAJ sitt kontor i Oslo med forespørsel om å være vertskap for ambassaderåd Aviad Ivri ved den israelske ambassaden i Oslo. Han var invitert med som foredragsholder til IKAJ sitt storarrangement i Kongeparken.

Trygve Brekke og undertegnede i styret tok seg av oppgaven. Ivri ble hentet på Sola flyplass sammen med sin kone og vi inviterte dem med ut til en lunch på Sola Strandhotell. Det var en flott bufeet, fullt på høyde med hva Netanyaforeningen bruker å spandere på sine gjester, men ikke mer enn vanlig i et forretningsmessig besøk. Tanken kretset mest rundt å få drøftet gjennom noen småting mens vi slo ihjel litt tid før arrangementet i Kongeparken skulle begynne. Ute regnet det jevnt og stødig denne dagen, som det gjorde mange av dagene i året 2011. Men selv om dagen var grå og noe dempet, hadde vi det hyggelig både under lunchen og på vei til Ålgård. I Kongeparken var der mye folk og god stemning. Ambassaderåden hadde en klar opplevelse av å være blant venner fra han ble hentet på flyplassen og til han igjen satt i samme bil på vei tilbake til samme flyplass. Men han undret seg over hvorfor Israel ikke fikk svar på en forespørsel de hadde sendt til UD om å få lære litt av norsk forvaltning av våre ressurser på kontinental-sokkelen. Henvendelsen var oversendt for flere måneder siden, men UD, under ledelse av Jonas Gahr Støre, hadde ikke funnet det umaken verd å svare et eneste ord på en seriøs henvendelse fra en stat som den samme utenriksminister ynder å omtale som våre venner.

Trygve Brekke lot ikke responsen vente, han har jobbet med å knytte kontakter mellom energiproduserende nasjoner over

hele verden, og så for seg en mulighet for at det kunne la seg gjøre å bidra der hvor Støre følte seg litt fast i garnet. Han skal jo prøve å være utenriksminister for sine venner ute, som ønsker kontakt, og for sine venner hjemme som ønsker å bryte flest mulig forbindelser med Israel.

For styret i Netanyaforeningen ville det være enklere. Men dette var i grunnen en sak som var mye mer omfattende enn hva som var vanlig agenda i en vennskapsbyforening. Vi visste at der fantes et Norsk Israelsk Handelskammer som hadde sete i Oslo og at denne saken ville være skredersydd for denne foreningens arbeidsmandat. Men den oljerelaterte aktiviteten i Norge befinner seg stort sett i Stavanger-regionen. Kunne det kanskje være aktuelt å opprette en avdeling av NIHK i Stavanger? Saken ble vurdert. I mellomtiden hadde undertegnede et ærende i Israel og fikk satt av en ledig stund til et kort møte med formannen i INCC – det israelsk norske handelskammeret. Formannen i den israelske søsterforeningen er Orni Izakson. Izakson er også norsk konsul i Tel-Aviv. Møtet med Izakson hadde til hensikt å informere om Stavanger-regionenes deltakelse i norsk off-shore aktivitet og at vi var interessert i at han skulle selge budskapet vider inn i den israelske forvaltningen.

Senere på høsten kom formannen i NIHK, Dag Abrahamsen, over til Stavanger for å bidra til opprettelsen av NIHK avd. Stavanger. Den nyopprettede foreningen ble deretter brukt som base for det videre arbeidet mot den norske regjeringen og mot Israel.

Med aktivitet inn mot Stortinget, OED, UD og Den Israelske Ambassaden lyktes det å få invitert den israelske forvaltningen til Stavanger i regi av Greater Stavanger.

29 mai ankom en delegasjon fra den israelske statsforvaltningen til Norge. Første dag gikk med til møte med den norske forvaltningen i Oslo. Men alle seks var på plass i Stavanger samme kveld. Dagen etter var det møter med Oljedirektoratet, Petroleumstilsynet, Petoro, Greater Stavanger og middag på kvelden med for anledningen varaordfører Bjørg Tysdal Moe. Dagen etter var det møte med Tananger Havn og Statoil. Møtene tok sikte på å presentere de utfordringene en utbygging av off-shore aktivitet medfører og hvordan disse er løst her i landet.

Israelerne ble veldig godt mottatt hvor de kom og alle som hadde dem på besøk stilte med sine beste mannskaper for å gi et best mulig bilde av norsk forvaltning gjennom 40 år.

For oss som var med var det israelske besøket og mottakelsene de ble gitt en svært positiv opplevelse. I første rekke er der knyttet kontakter og formidlet ideer til Israel. Hvordan dette vil utvikle seg for den nye energinasjonen i Midt-Østen vil vi få se etter hvert. De aller modigste av norske aktører innen faget er allerede på plass i Israels del av Middelhavet. Med det generelle trykket Israel har på forskning og utvikling vil sannsynligvis enhver seriøs aktør bygge seg en sterkere posisjon av å delta på israelsk sokkel enn å la det være.

Men all honnør og takk til Netanyaforeningen som i kraft av sin eksistens og gjestfrihet bidrog til å gjøre dette mulig.

Herlige London: Ka skjer i Netanya?

Eg e så øvegidde. Det e ikkje som før.... Det e vel noge sånt ein ekta innfydde siddis vil uttrykka seg. Det er ikke med forsiktighet at byfornyelsen går for seg her i Netanya. Nye gater, veier, byutvidelser og fornying av bykjernen o.l. hører med til dagliglivet her nede.

Arne Karlsen

Denne gangen skal jeg ta for meg Ha'atzmaut Square eller uavhengighetsplassen for å bruke et norsk ord. Det er den store sentrale, åpne plassen som ender oppe med stranden. Den mest skadde bygningen etter gasseksplosjonen i juni 2011, er nå revet. Ellers er det enklere å illustrere det hele med bildet jeg tok for et par dager siden:

Da ordføreren, Miriam Feirberg Ikar besøkte Stavanger for noen år siden, beklaget jeg ombyggingen av torget i Stavanger under en omvisning. Men svaret kom spontant: "Å oppgradere eller fornye med visjon, må en ikke beklage. Det betyr liv, utvikling og fremtid". Det ser akkurat ut som det er det hun praktiserer i stor grad i Netanya.

Ha'atzmaut Square representerer hjertet i Netanya. Ved ferdigstillelse av prosjektet vil komme tusenvis av besøkende på torget hver kveld. Folk vil nok også ta stedet i bruk om dagen i adskillig høyere grad enn tidligere. Sykkelsti, spinning, digitaliserte systemer, vannleker, lys og fargespill blir noe av endringene samt aktive tilbud med massevis av unike attraksjoner for folk i alle aldre. Gjennomføringen av prosjektet begynte i desember 2011 og håpes på å være avsluttet innen februar 2013.

Prosjektet anslås å koste 30 millioner sheckel eller 47 millioner norske kroner. Det er et nytt skritt i forsøket på å oppgradere det urbane sentrum og slutter seg til mange andre prosjekter som kommunen gjennomfører i sentrum. Faktisk skal hele bykjernen fornyes mer eller mindre. Gater som Herzl, Smilansky, Samuel Gordon, Krause, Zion Square, Shaar Hagai blir oppgradert. oppgradering av markedet, utvikle kulturelle komplekser, kunst og ungdomsaktiviteter, oppgradere frontene av hus, bygging av avanserte belysning systemer, enhetlig skilting, fordeling av vegetasjon langs gatene, fornying av markedet og så videre. Men personlig lurer jeg på om jeg ikke vil komme til å savne litt av dagens gamle, gode Netanya.

På netanyaforeningen.no kan du se videobildene fra Ha'atzmaut Square slik den skal se ut våren 2013. Bildene er hentet fra kommunens nettside.

Arbeidet fortsetter etter planen og beregnes å være ferdig i slutten av mars. Da vil de mest populære gågatene med kafeer, fortausrestauranter og mini-shops i Netanya, Krauza og Tel Hay, bli knyttet til det omtalte oppgraderingsområdet på en naturlig måte.

Byggevirksomhetene har selvsagt skapt en del problemer under den stadig økende turistbesøk denne sommeren, men vi har noe å se fram til i 2013. Det er franskmennene, dernest russerne som utgjør de fleste besøkende, men det har også vært trivelig å merke en økning av også norske turistgrupper.

Velkommen til Netanya- og Israelkveld tirsdag 6. november kl. 19.30

Den nye israelske ambassadøren i Norge, Naim Araidí (bildet) kommer på besøk og det er første gangen han er i byen vår.

Det blir servert kaffe og kaker.

MERK: Denne gangen arrangeres møtet i Kristen Tjenestes lokaler i Lagerveien 21 på Forus. (kjør inn med Tvedtsenteret)

Det blir IKKE inngangspenger denne gangen.

Hjertelig velkommen og ta gjerne dine venner med deg!

Styret

Netanyaforeningen beklager

Netanyaforeningen hadde planlagt en ”tradisjonell” sabbatskveld- samling 31. august. Dessverre måtte den avlyses på grunn av at taleren i siste liten ble forhindret i å komme. Derfor valgte vi heller å komme med møtet midt i uken som nevnt ovenfor.

Kontakt Netanyaforeningen

Netanyaforeningen
Postboks 1020
4091 Hafrsfjord

www.netanyaforeningen.no
post@netanyaforeningen.no
Bankgiro : 93650547762
Org. nr. 986 339 000

Styret som ble valgt på årsmøtet 2012 ble konstituert slik.

Formann: Sigve Bø. Tlf. 906 00 164

Nestformann: Trygve Brekke: Tlf. 90826533

Sekretær: Marit Svendsen

Styremedlemmer: Torgeir Riska, Torild Garborg,

Rådgiver: Arne Karlsen: Tlf. 51871892

Kasserer utenfor styret: Jacob Hansen